

Statut cechu szewskiego nadany na prośbę mistrzów cechowych przez wójtów myślenickich Tobiasza z Zakliczyna i Grzegorza z Nowego Sącza, w zatwierdzeniu króla Władysława IV z 11 III 1633 r.

Krzysztof Fokt, Maciej Mikuła (opracowanie, wydanie i przekład), *Oppidum nostrum Mislimicze. Dokumenty monarsze dla miasta Myślenic z czasów piastowskich i jagiellońskich*, Myślenice: Muzeum Niepodległości w Myślenicach, 2022, dokument 5, s. 67–74

5

3 III 1454

Statut cechu szewskiego nadany na prośbę mistrzów cechowych przez wójtów myślenickich Tobiasza z Zakliczyna i Grzegorza z Nowego Sącza, w zatwierdzeniu króla Władysława IV z 11 III 1633 r.

Kop. Archiwum Główne Akt Dawnych, dokumenty pergaminowe, sygn. 6153. Dokument pergaminowy o wymiarach 52 x 41 cm, uwierzytelniony podpisem królewskim. Brak odcisku pieczęci, kompletnie zachowane mocowanie: puszka metalowa na przyłakowanym sznurze jedwabnym czerwono-żółto-zielonym. Pismo kaligraficzne, czytelne mimo częściowego wyblaknięcia. Największy ubytek po lewej stronie, niegroźny dla czytelności tekstu dokumentu, lecz obejmujący część noty dorsalnej; poza tym drobne otwory na zgięciach oraz niewielkie plamy i rdzawe odciski puszki pieczętniej. Na odwrociu opis dokumentu z XVII w., zanotowana w podobnym zapewne okresie maksyma oraz sygnatury, na zakładce podpisany Andrzej Kowaliński, pisarz kancelarii.

Kop. *Księga ławników (akta rezygnacji i kontraktów) od 1700 do 1728* (kopia z 28 X 1781), Muzeum Niepodległości w Myślenicach, sygn. I/R/3065

Reg. Jacek Laberschek, *Myślenice*, s. 167–168

Vladislaus IV Dei gratia Rex Poloniae, Magnus Dux Lithuaniae, Russiae, Prussiae, Masoviae, Sam[ogit]iae Livoniaeque, nec non Suecorum, Gottorum Vandalorumque [Haereditar]ius Rex, Electus Magnus Dux Moschoviae. Significamus preasentibus literis nostris, quorum interest, universis et singulis. Oblatas nobis esse nomine contubernii sutorum Myslinicensium literas ant[i]quas pargameneas sigillorum^a pensionibus consulum et advocatorum eiusdem oppidi haereditariorum communitas, in se continentes concessionem locationis seu constitutionis sedecem macellorum vulgo szewskich jatek pro dividendis variis lab[oribus] eorundem

Władysław IV z Bożej łaski król Polski, wielki książę litewski, ruski, pruski, mazowiecki, żmudzki, inflancki, a także dziedziczny król Szwedów, Gotów i Wandalów oraz obrany wielki książę moskiewski. Wiadomym czynimy niniejszym dokumentem naszym, komu to wiedzieć należy, wszystkim i każdemu z osobna, że przedłożono nam w imieniu bractwa myślenickich szewców stary dokument pergaminowy umocniony przywieszonymi pieczęciami rajców i wójtów tegoż miasta dziedzicznych, zawierający w sobie zezwolenie lokowania czyli założenia szesnastu ław pospolicie zwanych szewskimi jatkami, gwoli sprzedaży różnych wyrobów tychże szewców, także artykuły czyli

sutorum, tum et articulos seu constitutiones certas ad conservandum bonum legitimumque eiusdem contubernii artis sutoriae ordinem et regimen spectantes, salvas, sanas omnique suspicionis nota carentes, supplicatumque [No]bis, ut easdem literas autoritate quoque nostra Regia approbare et confirmare dignemur. Quarum literarum tenor et s[erie]s verborum eo continetur modo:

In nomine Domini amen. Ad perpetuam rei memoriam [r]educimus per praesentes: Quoniam omnia quae fiunt in tempore labuntur similiter labente tempore nisi firmiter solennique testimonio paragrafoque et firmis sigillorum munimentum ad notitiam futurorum deducuntur et roborentur. Ideo nos, Tobias de Zakliczyn et Gregorius, advocati haereditarii Mysli[ni]censis advocatae recognoscimus praesentium tenore universis et singulis, tam praesentibus quam futuris, quibuscunque necesse fuerit. Quoniam ad nostram praesentiam venientes providi cives Mysli[ni]censes videlicet Matthias Woysławowicz et Petrus Kaczorek, magistri artis sutoriae, de consensu pariter et voluntate omnium sutorum postulaverunt ac petiverunt a nobis eis fieri et per nos concedi sedecem macella sutoria pro eisdem conservanda, aedificanda, vendenda et perpetuae habenda, pariter et locum, in quo nunc sunt locata et constructa, si – quod absit – per ignem essent desolata vel per aliquod aliud per[eant] ruptura, vel quolibet^b modo alio, quod in preadicto loco possent reedificare alia iuxta suum

ustanowienia pewne dotyczące zachowania dobrego i prawego porządku tegoż cechu i [nim] zawiadywania, cały, nienaruszony i bez jakiegokolwiek znamienia podejrzanego, upraszano też nas, abyśmy tenże dokument mocą naszą królewską aprobować i utwierdzić raczyli. Którego dokumentu brzmienie i słowa tak zostają oddane:

„W imię Pańskie, amen. Na wieczną rzeczy pamiątkę, przywodzimy niniejszym, iż jako że wszystko, co dzieje się w czasie, z czasem upada z upływem samego czasu, jeśli porządnie i uroczystym świadectwem oraz zapisem, a także trwałym zatwierdzeniem pieczęci ku pamięci przyszłych [pokoleń] nie zostanie dowiedzione i umocnione, zatem my, Tobiasz z Zakliczyna⁸⁶ i Grzegorz⁸⁷, wójtowie dziedziczni myślenickiego wójtostwa, potwierdzamy brzmieniem niniejszego [dokumentu] wszystkim i każdemu z osobna, tak obecnym, jak i przyszłym, którym to wiedzieć należy, iż gdy przed obliczność naszą przybywszy sławetni obywatele myśleniccy, mianowicie Maciej Wojsławowicz i Piotr Kaczorek, mistrzowie szewskiego rzemiosła, za zgodą zarówno i z woli wszystkich szewców wnieśli i uprosili, abyśmy im [to] uczynili i by przez nas przyznane [im] było szesnaście jatek szewskich, by dla nich były zachowane, wzniesione, [im] przedane i [przez nich] na zawsze posiadane, zarówno i miejsce, w którym są założone i wzniesione, jeśliby [zaś] – co niech się nie zdarzy – ogniem pogorzały bądź przez inne przepadły zniszczenie, bądź w jakikolwiek inny sposób, aby w miejscu przerzeczonym

⁸⁶ Tobiasz z Zakliczyna, wójt myślenicki w latach 1450–1458.

⁸⁷ Grzegorz z Nowego Sącza, mieszczanin krakowski, wójt dziedziczny z prawem do połowy wójtostwa w latach 1451–1467.

libitum construenda. Unde nos atten[tis] ipsorum iustis petitionibus receptoque super hoc maturo consilio salubri, ac deliberatione sana habita dedimus, consensimus et concessimus, et per praesentes damus {damus} et concedimus praedictis sutoribus praedicta sedecem macella construenda, aedificanda in loco praedicto civitati ad meliorationem et augmentationem proventuum, censuum et reddituum nostrorum nostraeque Mysli[ni]censis advocatae. Post quam quidem adhesionem, et concessionem praedictorum macellorum dictis sutoribus praedicti magistri seu seniores sutorum scilicet Matthias Woyslavovicz et Petrus Kaczorek convocatis omnibus fratribus et magistris sutorum accesserunt ad praesentiam dominorum consulum Mysli[ni]censium in consulatu pleno residentium ibique coram eisdem consulibus super eadem macella consenserunt et adhererunt hunc per modum, quod quilibet sutorum de praedictis sedecim macellis solvere^c tenebitur ^d-advocatis Mysli[ni]censibus^d singulis quatuor temporibus per quatuor grossos communis^e pecuniae Polonicae^f monetae. Ita, quod si essent pauciores ut decem vel novem vel adhuc minus, semper utique illi tenebunt se ob[l]igare ex toto solvere censum de praedictis sedecim macellis, [et] seniores magistri sutorum colligere tenebuntur et exigere, et ad manus dominorum advocatorum aut eorum procuratorum reponere. In casum autem, quod quis sutorum praedictorum sedecem decederet, aut suum macellum alicui resignaret, ex tunc^f ille, qui macellum habere voluerit, debet artificium suum [co]ram praedictis sedecim magistris ostendere, prout moris est in civitatibus aliis, et illi considerato et inspecto illius artificio

mogli odbudować inne wedle swego upodobania je wznosząc. Tedy my, zważywszy tychże uczciwe prośby i zasięgnąwszy w tej sprawie zbawiennej, dojrzałej rady oraz rozważywszy rzecz rozsądnie, daliśmy, zgodziliśmy się i przyznaliśmy oraz niniejszym dajemy i przyznajemy przerzeczonym szewcom, aby wspomnianych szesnście jatek wznieśli i wybudowali w miejscu przerzeczonym miastu na poprawę i wzmożenie pożytków, czynszów i dochodów naszych oraz naszego myślenickiego wójtostwa. Po którym to przyłączeniu i dozwoleniu przerzeczonych jatek tymże szewcom wspomniani mistrzowie czyli starsi szewscy, mianowicie Maciej Wojsławowicz i Piotr Kaczorek, zwoławszy wszystkich braci i mistrzów przystąpili przed panów rajców myślenickich w pełnej radzie zasiadających i tamże wobec tychże rajców w sprawie owych jatek ugodzili się i przyzwolili na ten sposób, że każdy szewc z przerzeczonych szesnastu jatek opłacać powinien wójtom myślenickim w poszczególnych kwartałach po cztery grosze obiegowej monety polskiej tak, że jeśli by byli mniej liczni niż dziesięciu, dziewięciu, czy jeszcze mniej, zawsze przynajmniej ci winni będą się zobowiązać w całości płacić czynsz z przerzeczonych jatek szesnastu, a starsi mistrzowie szewscy zbierać [ów czynsz] będą winni i wyciągać, oraz do rąk panów wójtów bądź ich rządców składać. Na wypadek zaś, gdyby któryś z szewców przerzeczonych szesnastu zmarł bądź jatkę swą komuś wzdał, odtąd ten, który jatkę ową posiąść by chciał, winien rzemiosło swoje wobec przerzeczonych szesnastu mistrzów okazać, jak w zwyczaju jest w innych miastach, a ciż, rozważywszy i wejrząwszy w rzemiosło

debent eum acceptare, si valuerit, cum voluntate duorum advocatorum, et quidquid aliud tangeret ipsorum artificium, hoc ipsi soli inter se disponere poterunt et tractare. Item insuper etiam nos roboramus eorum consensus eorumque statuta et vallamus sub poenis inferius dictis. Quod quicumque quandoque fraternitas bibit cervisiam meritoriam et iuridicionalem^g, quam de iure debent ter bibere per decursum unius anni, et si qui in praedicta cervisia frater iniecerit manus violenter ad aliquem fratrum sive generalem, sive non, [ve]l aliquo verbo inhonesto infestaverit, et si fuerit approbatus talis testibus fide dignis, hoc est uno iurato et duobus n[o]n iuratis, tunc talis deberet succumbere poena tali, quantum cervisia constat, quam bibunt. Item etiam haec roboramus per supradictos edita. Quod quicumque aliquis frater senior incidet aliquam poenam, talis debet puniri in d[up]lo, quam iunior. Item etiam constituimus eorum ex consensu, quod quicumque aliquis fratrum conveniret sibi cameram, et si iterum alter sub eo conveniret causam, ita quod supponeret praetium in conventionem tali, vel [aliq]uorum^h, et si talis fuerit approbatus testibus supradictis, hoc est uno iurato et duobus non iuratis, tunc talis puniri debet poena tota communitate. Item etiam, quod quicumque aliquis fratrum in d[ie] forali vene[rit in forum] vel ubicunque et alteri fratri forum destruxerit, et si talis fuerit testibus suprad[icti]s, [un]o iurato et duobus non iuratis [approbatus], tunc talis debet puniri paena quantum tali, videlicetⁱ tota communitate, et hoc solum in istis rebus, quae pertinent ad artem sutoriam. Item etiam hoc constituimus, quod quandoque aliquis f[ratrum] cutim emerit circa

jego, winni go przyjąć, jeśli byłby wart, za zgodą dwóch wójtów, i cokolwiek by innego dotyczyło ich rzemiosła, toż sami ciż między sobą rozrządzać mogą i uchwalać. Zatem, nadto także my utwierdzamy ich ugodę i ich ustanowienia, i umacniamy, pod karami poniżej nazwanymi. Iż ktokolwiek, kiedykolwiek bractwo pije piwo czy to opłacone, czy sądowe, które wedle prawa trzykroć pić winni w roku, i gdy który na piwie przerzeczonym członek cechu podniósł rękę gwałtownie na innego współbrata czy to głównego, czy-li nie, bądź jakim słowem niepoczciwym obraził, i jeśli by był przeświadczon taki świadkami wiarygodnymi, to jest jednym przysięgłym i dwoma nieprzysięgłymi, tedy taki winien podlec takiej karze, ile warte jest piwo, które by pili. Nadto i to utwierdzamy przez wyżej rzeczonych wydane: [1] Iż którykolwiek jakiś współbrat starszy podpadłby pod jaką karę, taki winien być karan dwakroć tak, jak młodszy. [2] Zatem także ustanowiliśmy za ich zgodą, że którykolwiek jakiś współbrat wydzierżawiłby komorę, i jeśli znów inny pod nim wynajął, tak że podłożyłby cenę w zmowie takiej, czy innych, i jeśli taki byłby przeświadczon świadkami wyżej rzeczonymi, to jest jednym przysięgłym i dwoma nie przysięgłymi, tedy taki winien być karak karą pospólną. [3] Zatem także, iżby którykolwiek jaki z braci w dniu targowym przybył na rynek czy gdziekolwiek i innemu bratu sprzedaż jego zepsował, i jeśli taki byłby świadkami wyżej rzeczonymi, to jest jednym przysięgłym i dwoma nieprzysięgłymi [przeświadczony], tedy taki winien być karan karą taką, mianowicie całej społeczności, a to tylko w tych rzeczach, które należą do szewskiego rzemiosła. [4] Zatem także to

quemcunque inordinate, et si talis fuerit aprobatus uno homine iurato et duobus non iuratis, tunc etiam talis debet puniri poena audataⁱ, videlicetⁱ tota communitate. Item etiam constituimus, quod unus frater de praedictis uni homini daret quercunsare cutim alias dembić, et si secus non fecerit, et talis fuerit approbatus testibus supradictis^k, uno iurato et duobus non iuratis, tunc talis debet puniri poena etiam iam dicta videlicetⁱ tota communitate. Item etiam confirmamus per haec scripta, quod quandocunque bibit frate[rn]itas cervisiam, tunc fratres iuniores causam debent propinare et de celario ministrare fratribus, et si praedicti fratres minores in praedicta cervisia fecerint damnum vel convicionem in ea, et si tales approbabuntur testibus supradictis, hoc est uno iurato et duobus non iuratis, tunc talis debet puniri poena videlicetⁱ tota communitate, haec si faciet. Item etiam roboramus, quod si quando aliquis frater secreta revelaret alicui, quae solent habere sepe inter se, et si talis fuerit etiam approbatus testibus supradictis, hoc est uno iurato et duobus non iuratis, tunc talis debet puniri eadem poena videlicetⁱ tota communitate. Item etiam roboramus, quod omnis frater artis sutoriae de praedictis sedecim fratribus non plus debet ad forum deferre calceamenta nisi decem paria longi operis, et quatuor paria brevis operis demptis calceamentis puerorum, quae non habent specificationem, quantum hac ista potest deferre ad placitum, cuiuscunque sexus fuerint, qui enim aliter fecerit, poena puniri debet tota communitate, et hoc si fuerit approbatus testibus supradictis, uno iurato, duobus non iuratis, et istis venditis prius, iste potest eundem numerum adimplere totiens

ustanawiamy, że kiedykolwiek któryś z braci kupowałby skórę u kogokolwiek nieporządnie, i jeśli taki byłby przeświadczon jednym człowiekiem przysięgłym i dwoma nieprzysięgłymi, tedy też taki karan być winien winą [rzeczoną], mianowicie pospólną. [5] Zatem też i to ustanawiamy, że gdyby jeden z braci przerzeczonych dałby człowiekowi pewnemu skórę do garbowania czyli dębienia, i jeśli tenże tego by nie zrobił, i taki byłby przeświadczony świadkami wyżej mianowanymi, jednym przysięgłym i dwoma nieprzysięgłymi, tedy taki winien być karan karą także już rzeczoną, mianowicie pospólną. [6] Zatem i to potwierdzamy pismem niniejszym, że kiedykolwiek pije bractwo piwo, tedy bracia młodzi częstować winni, i z piwnicy donosić piwo braciom [starszym], i jeśli przerzeczeni młodzi bracia w piwie przerzeczonym szkodę by uczynili bądź przy nim zelżywość, i jeśli by tacy przeświadczeni zostali świadkami wyżej mianowanymi, to jest jednym przysięgłym i dwoma nieprzysięgłymi, tedy taki winien być karan winą mianowicie pospólną, ten, który uczynił. [7] Zatem i to umacniamy, iż jeśli by kiedy który z braci tajemnice zdradził komu, które między sobą często miewają, i jeśli by taki był przekonany świadkami wyżej mianowanymi, to jest jednym przysięgłym i dwoma nieprzysięgłymi, tedy taki winien być karan winą tąż, mianowicie pospólną. [8] Zatem i to umacniamy, iżby każdy z braci rzemiosła szewskiego z przerzeczonych szesnastu braci nie więcej mógł na targ butów przynosić nad dziesięć par długich i cztery krótkich, nie licząc butków dziecięcych, których nie wyszczególnia się, ile tychże można na targ nosić, jakiej by płci nie należały, kto zaś inaczej by

quotiens vendet, si habebit domi tot. Insuper statuimus duo ex fratribus sutorum quolibet quatuor tempore ad aliud quatuor tempus statui debent ad conficienda opera artis sutoriae in quolibet die forali. Si autem in longo calceo inventum fuerit foramen apud quemcunque sutorum, poenam quatuor denariorum solvat, si vero in ocreis, poenam medii grossi incurat, et si foramen inventum fuerit in columina acu consuta, poena unius grossi incurat. Item etiam confirmamus haec statuta eorum quandocunque aliquis homo monetur in praedicta fraternitate in septem annis, tunc fraternitas debet solvere a vigiliis sex grossos sive cantabuntur in ecclesia sive in domo, et finem iste solvat, qui fecit canere domi, et a pulsilibus, et a cruce etiam fraternitas tenetur solvere, et a salve solvat quaecunque facit etiam canere. Item etiam confirmamus et notitiam facimus per praesentes pariter^d cum duobus consulibus eiusdem civitatis, quod si quid acciderit super praedicta macella rupta impetuosa vel defectus equalis, vel ignis, quod absit, exusti^m sutores habeant vigorem in eodem loco construere alia macella eis similia per eosdem nec iste locus alienari debetⁿ ab eisdem cuidemque ullo modoⁿ. In cuius evid[entia]m sigilla nostra sunt appensa praesentibus ratione maioris certitudinis. Actum et datum die Dominico quo cantantur Esto mihi, ibidem in Mysli[ni]ce, sub anno nativitatis Domini 1454, his residentibus sub consulibus: Ni[colao] Brandone, Andrea Ząbr^o, Voislao Gloch dominis praedictis Myslinicensibus. Item nos roboramus supradicta, quod nullus sutor debet esse sub eodem iure nisi praedicti XVI, et si quis esset, tun[c prae]dicti sed[ecem de]be[n]t capere

czynił, winą ma być karan pospólną, a to gdy przeświadczon będzie świadkami wyżej mianowanymi, jednym przysięgłym, dwoma nieprzysięgłymi, a te wpierw sprzedawszy, tenże może dopełnić ową liczbę o tyle, ile sprzeda, jeśli będzie miał w domu tyle. [9] Nadto stanowimy, iżby dwóch z braci szewców w każdym z czterech kwartałów na następne cztery kwartały stanowionych było do sprawowania rzeczy sztuki szewskiej w każdy dzień targowy. [10] Jeśliby zaś w bucie długim znaleziono dziurę u któregośkolwiek z szewców, niech zapłaci winę czterech denarów, jeśli zaś w butach z cholewami, niech wniesie winę pół grosza, a jeśli dziurę by znaleziono na wierzchach haftowanych, niech winę całego grosza wniesie. [11] Zatem także potwierdzamy te ustanowienia tychże, [iż] kiedykolwiek człowiek jakiś pozostawałby w bractwie przereczonym przez lat siedem, tedy bractwo winno płacić na czuwanie [przy zmarłym] sześć groszy, czy śpiewano by w kościele, czy w domu, a koniec ten płaci, kto śpiewy sprawił w domu, za bicie w dzwony i krzyż także bractwo powinno zapłacić, a za *salve* niech płaci, ktokolwiek też zleciłby śpiewać. [12] To zatem też potwierdzamy i wiadomym czynimy niniejszym zarówno z dwoma rajcami tegoż miasta, że jeśliby coś zdarzyło się z tymi jatkami, banda napastnicza czy podobny uszczerbek, bądź ogniem, co niech się nie stanie, popaleni szewcy niech moc mają w tymże miejscu wznieść inne jatki tym podobne przez się, ani niech miejsce to nie będzie im odebrane w jakikolwiek inny sposób. Na czego poświadczenie pieczęci nasze zostały przywieszone do niniejszego dokumentu gwoli większej pewności. Uczyniono i dano w niedzielę, gdy śpiewa się *Esto mihi* [3 III] tamże w

iuvamen a dominis advocatis, et ipsi debent eis dare et capere eundem suturem, qui non habet macellorum laborem, quem laboravit alias trybował, actum ut et prius.

Nos igitur suplic[antibus] benigne annuentes, praeinsertas literas in omnibus earum punctis, clausulis, articulibus, conditionibus et contentibus ^p-approbandas, confirmandas et ratificandas^p esse duximus, uti quidem in quantum iuri communi ^r-[non derog]at^r ususque eandem habetur, approbamus, ratificamus et confirmamus praesentibus literis nostris decernentes, ut perpetuum inviolatumque robur obtineant. In cuius rei fidem patentes [litteras] manu nostra subsc[ribimus], et sig[jillo] Regni communiri iussimus. Datum Cracoviae in comitiis Regni generalibus felicis coronationis nostrae, die 11^s mensis Martii anno Domini MDCXXXIII, Regnorum nostrorum Pol[oniae], et] Sueciae anno PRIMO.

Vladislaus Rex

^a w rkp. omyłkowo sigillis, tak też w kopii z 1781 (gdzie pensionibus odczytane jako pensibus, przez co lekcja sigillis nie wydała się kopiście podejrzana); ^b odczyt niepewny; wyraz rozwinięty z suspensji, którą najprościej byłoby rozwinąć jako quorum (w kopii z 1781 r. także nie zaproponowano sensownego odczytu); ^c w kopii z 1781 r. błędnie odczytane solvi; ^{d--d} w kopii z 1781 r. także dopuszczalny odczyt advocatae Myslinicensi; ^e w rkp. comunnis, w kopii z 1781 r. poprawione; ^{f--f} w kopii z 1781 r. brak tego fragmentu; ^g w kopii z 1781 r. iuridicionatam; ^h wyraz tak odczytany także w kopii z 1781 r., jednak odczyt te n jest niepewny; ⁱ w kopii z 1781 r. rozwiązano ze skrótu jako scilicet; ^j tak czytał już kopista z 1781 r., jednak wyraz ten nie ma tu sensu, może już kancelista Władysława IV niezupełnie rozumiał, co odpisuje z oryginału (może kara ta była iam dicta, może aucta, albo podlegających jej uznano za zuchwałych, audaces); ^k w rkp., zapewne omyłkowo, supradicto; ^l w kopii z 1781 r.

Myślenicach, w roku od narodzenia Pańskiego 1454, pod tymiż zasiadającymi rajcami: Mikołaju Brandonie, Andrzejowi Ząbrzu i Wojsławie Glochu, panami przerzeczonymi myślenickimi.

Zatem my umacniamy wyżej wspomniane, a iżby żaden szewc nie mógł być pod innym prawem niż przerzeczonych szesnastu, tedy wspomnianych szesnastu wsparcie wezmą od panów wójtów i sami winni tymże dać i pochwycić tegoż szewca, który nie mając trudu jatek, gdzieby pracował czyli trybował, uczyniono jak pierwiej.”

Zatem my, łaskawie ku proszącym się przychylając, wyżej wpisany dokument we wszystkich jego punktach, artykułach, warunkach i treściach zleciliśmy aprobować, potwierdzić i ratyfikować, żeby na tyle, na ile nie podważa on prawa pospolitego, tenże miał użytek, aprobujemy, ratyfikujemy i potwierdzamy niniejszym dokumentem naszym, postanawiając, aby na wieki i nienaruszenie trwałość uzyskał. Na czego potwierdzenie jawny dokument ręką naszą podpisaliśmy i pieczęcią Królestwa umocnić kazaliśmy. Dan w Krakowie, na sejmie walnym szczęśliwej koronacji naszej, dnia 11. miesiąca marca roku Pańskiego 1633, królowania naszego polskiego i szwedzkiego roku pierwszego.

Władysław Król

*nieprawdopodobny odczyt pargamineas literas; ^m
w kopii z 1781 r. przymiotnik niesłusznie odniesiony
do ław, a nie szewców, i zapisany jako exbusta; ⁿ⁻⁻
ⁿ w kopii z 1781 r.: nullo modo ab eisdem; ^o w kopii
z 1781 r. Ząb; ^{p--p} w kopii z 1781 r. omyłkowo
approbandi, confirmandi, et ratificandi; ^{r--r} w
kopii z 1781 r.: interest; ^s dopisane wtórnie w
pozostawionym w tym celu miejscu*